

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315220742
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4315220742.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting s. r. o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřdovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 26 429 705, proti povinnému: R. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. U. XXX, o vymoženie sumy 695,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28. decembra 2016 č. k. 11Er/270/2015-35 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na zmenu účastníka konania na strane oprávneného a zastavil exekúciu. O trovách konania rozhodol tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal, pričom o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 37 ods. 3, 4, 5, § 243f ods. 1, 5, § 39 ods. 4, § 9a, § 200 ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej Exekučný poriadok), § 251, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP). Uviedol, že dňa 30. 06. 2016 vydal poverenie č. 5402 145379, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonaním exekúcie. Dňa 29. 01. 2016 bolo súdu prvej inštancie prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo tiež vyjadrenie k aplikácii § 243f Exekučného poriadku. Obsahom tohto podania je oznámenie o tom, že na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a podľa jej prílohy bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tejto exekúcii postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súdny exekútor následne doručil súdu prvej inštancie dňa 29. 01. 2016 doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň navrhol pripustiť zmenu účastníkov konania na strane oprávneného. Uviedol, že súčasťou podania súdneho exekútora doručeného súdu prvej inštancie dňa 29. 01. 2016 bolo taktiež doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, z ktorého vyplývalo, že spoločnosť Private Capital Investments Limited opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného, t. j. spoločnosti CD Consulting s. r. o. s povinným. Ďalej uviedol, že spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá opísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vzťahu oprávneného, t. j. spoločnosti CD Consulting s. r. o. s povinným, nie je prvotným ani iným majiteľom cenného papiera- vlastnej zmenky, nie je indosatárom, a teda svoje právo nepreukazuje nepretržitým radom indosamentov, nemá žiaden vlastný vzťah k povinnému, čo sama uviedla v predmetnom doplnení návrhu na vykonanie exekúcie. Konštatoval, že exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 11C/288/2013-44 vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Považoval za nepochybné, že účastníkom konania na strane oprávneného je od začatia exekučného konania až doposiaľ spoločnosť CD Consulting s. r. o., nakoľko doposiaľ neexistuje právoplatné rozhodnutie

exekučného súdu, ktorým by ako oprávneného do konania pripustil akýkoľvek iný subjekt. Súčasne je nepochybné, že spoločnosť CD Consulting s. r. o. bola v prejednávanej veci oprávneným aj ku dňu 23. 12. 2015, kedy jej zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a bola oprávneným aj počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t. j. do 22. 01. 2016 do 24.00 hod. Spoločnosť CD Consulting s. r. o., si túto povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nesplnila, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že oprávnený zmeškal zákonnú 30-dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia, pričom právnym následkom nesplnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie. Návrh súdneho exekútora na pripustenie zmeny účastníka konania na strane oprávneného zamietol z dôvodu, že nebol dodržaný procesný postup podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. V tejto súvislosti uviedol, že súdny exekútor návrh na pripustenie zmeny účastníka na strane oprávneného podal na základe oznámenia iného subjektu než účastníka konania. V návrhu súdny exekútor uviedol, že prevod práv z exekučného titulu mu oznámila dňa 21. 01. 2016 spoločnosť Private Capital Investments Limited, ktorá však nie je účastníkom exekučného konania. O trovách konania rozhodol podľa § 251 a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 200 ods. 5 Exekučného poriadku tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku je v danej veci nesplnenie procesnej povinnosti oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. Oprávnený procesne zaviniť zastavenie konania, preto by bol povinný zaplatiť povinnému náhradu trov konania. Keďže povinnému nevznikli žiadne trovy, súd prvej inštancie povinnému náhradu trov konania nepriznal. Záverom uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením po ich vyčíslení súdnym exekútorom.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, domáhajúc sa ním jeho zrušenia. Dal do pozornosti, že podľa Exekučného poriadku mohol súd rozhodnúť len o neprípustení zmeny účastníka alebo o jeho pripustení, nie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania. Uviedol, že zákon neustanovuje, že dané oznámenie nemôže urobiť aj nový oprávnený. Z ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností a exekútor následne podá súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, exekútorovi nebráni, aby podal návrh na zmenu oprávneného v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Navyše Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva a to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného. Na základe toho bol nový oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. V lehote na doplnenie návrhu na exekúciu oprávnený uviedol, že naň sa uvedená povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinným a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by bol prechod práva z exekučného titulu na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pritom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/426/2014 zo dňa 20. 10. 2015. Uzavrel, že neboli naplnené dôvody na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka konania, pretože je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu súdneho exekútora na pripustenie zmeny oprávneného do 60 dní od prijatia takéhoto návrhu. Napadnuté uznesenie o zastavení exekúcie preto označil za predčasné. Rovnako neboli naplnené dôvody na zastavenie exekúcie, pretože svoj návrh doplnil a zároveň nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinným, a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov a nebolo rozhodnuté o pripustení nového oprávneného do exekučného konania.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie

oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený svojím návrhom spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., v Exekútorskom úrade v Bratislave, so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, dňa 23. 10. 2015 požiadal súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o vykonanie exekúcie voči povinnému na vymoženie sumy 695,71 eura s príslušenstvom. Za exekučný titul označil rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 19. 06. 2015 č. k. 11C/288/2013-44, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. 09. 2015 a vykonateľnosť dňa 14. 09. 2015. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 14. 12. 2015 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom a plnomocenstvom. Dňa 30. 06. 2016 súd prvej inštancie udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 29. 01. 2016 bolo súdu prvej inštancie prostredníctvom súdneho exekútora doručené podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo tiež vyjadrenie k aplikácii § 243 f Exekučného poriadku v tejto exekúcii. Obsahom tohto podania je oznámenie o tom, že na základe predloženej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 a tiež podľa jej zodpovedajúcej prílohy bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tejto exekúcii postúpená spoločnosťou CD Consulting s. r. o. na spoločnosť Private Capital Investments Limited, IČO: 09252000, so sídlom 18-22 StoneyLane, Yardley, Birmigham, B25 8YP, Veľká Británia. Na osvedčenie týchto skutočností bola spolu s podaním súdu zaslaná Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a jej Príloha. Z podania doručeného súdnemu exekútorovi dňa 20. 01. 2016, doručeného súdu prvej inštancie dňa 29. 01. 2016 vyplývalo, že súdny exekútor doručuje súdu prvej inštancie doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň navrhuje pripustiť zmenu účastníkov konania na strane oprávneného. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 243f ods. 1, 2, 3, 4, 5 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov: (1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona (01. 01. 2016) a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako. (3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú. (4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). (5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví. (6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

6. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

8. Podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla.

9. Podľa § 37 ods. 4 Exekučného poriadku, ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia.

10. Podľa § 37 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

11. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené bol oprávnený (CD Consulting s. r. o.) povinný oznámiť súdnemu exekútorovi prevod práv a povinností z exekučného titulu a uvedené preukázať Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 12. 2015 spolu s Prílohou č. 1/404400003 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok identifikujúcou vymáhanú pohľadávku v tomto exekučnom konaní. Uvedené oznámenie však oprávnený ako účastník konania nepredložil, ale v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku to urobila spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súd prvej inštancie preto správne zamietol návrh na pripustenie zmeny účastníka konania pre rozpor s ustanovením § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017. Z vyššie uvedeného dôvodu preto odvolací súd nemohol odvolanie oprávneného posúdiť ako opodstatnené. K námietke oprávneného, že exekučný súd môže rozhodnúť len o pripustení alebo nepripustení zmeny účastníka konania, nie o zamietnutí návrhu, odvolací súd uvádza, že právny výklad Exekučného poriadku pripúšťa možnosť exekučného súdu zamietnuť takýto návrh, aj keď to výslovne v ustanovení § 37 ods. 3 Exekučného poriadku uvedené nie je. O pripustení alebo nepripustení zmeny totiž súd môže rozhodnúť len na základe oznámenia účastníka konania, no nie na základe oznámenia toho subjektu, ktorý nie je totožný s účastníkom konania.

15. Odvolací súd v súvislosti so zastavením exekúcie uvádza, že podľa Exekučného poriadku sa exekučné konanie začína podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Skončenie exekučného konania je závislé od jeho samotného priebehu, pričom môže nastať z troch dôvodov, a to vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, zastavením exekúcie alebo upustením od vykonania exekúcie. V prípade zastavenia exekúcie dochádza k vydaniu rozhodnutia, v ostatných prípadoch nastáva skončenie exekúcie v dôsledku inej právnej skutočnosti. Zastaviť exekúciu možno iba z dôvodov výslovne uvedených v zákone (Exekučnom poriadku), súd skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie a rozhoduje o zastavení na návrh alebo aj bez návrhu. Konanie o zastavení exekúcie je relatívne samostatným sporom medzi oprávneným a povinným vedeným v rámci exekučného konania, predmetom ktorého je zistenie, či sú tu dôvody, pre ktoré nemožno v exekúcii pokračovať. Zastavenie exekúcie je procesný úkon exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

16. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením oprávneného v odvolaní, že spoločnosť Private Capital Investments Limited nemá povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, a teda ani dopĺňať návrh podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Ak by totiž súd rozhodol o pripustení zmeny účastníka konania, túto povinnosť by uvedená spoločnosť mala. S ohľadom na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka však túto povinnosť mala spoločnosť CD Consulting s. r. o., ktorá je v

konaní oprávneným, a to do uplynutia dňa 22. 01. 2016. Účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol posúdiť tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov.

17. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23. 12. 2015 obsiahnutej v ustanoveniach § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku na základe zákona č. 438/2015 Z. z. sú exekučné sudy povinné ex offo prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Zb. Zákona zmenkového a šekového, a to s cieľom zistenia, či povinnému bola v konaní pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom poskytnutá taká primeraná ochrana, aká spotrebiteľovi podľa predpisov spotrebiteľského práva patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdneho exekútorovi povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23. 12. 2015 je súd tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré sa začali pred týmto dňom, v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, v lehote 30 dní od účinnosti zákona.

18. Súd prvej inštancie v tejto veci zistil správne skutkový stav a vyvodil správny právny záver o nutnosti zamietnutia návrhu na zmenu účastníka konania, ako aj zastavenia exekúcie. Z toho dôvodu odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného ako nedôvodné.

19. Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností a citovanej právnej úpravy napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že povinnému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).